

MURASZOMBAT és VIDÉKE

Társadalmi és gazdasági hetilap

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Évesre 10 kor., fél évre 5 kor., egyes szám 20 fillér
Előfizetési és hírletési pénzek és reklamációk:
BAL KANYI ERNŐ címére Muraszombat küldendők.

Laptulajdonos és kiadó:

Muraszombati Járás Gazdaszövetség.

MFGYJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a lap szerkesztőségébe küldendők.

Hírletési díj: 3 hasábos petitor egyszeri hirdetésnél 60 fillér. A sor duplán számít, ha benne aláhuzott szó van.

Nyitlitter sora 80 fillér.

Meghívók.

Elevenedik az élet. Bár küzdő, nehéz és véres harcok folynak még mindenfelé, az itthon küzdő munkásai is nagy céljaik tudatos szolgálatában állanak és az eredményekről épen úgy beszámolnak, mint a harci tudósítások. Két ilyen békés tudósítást vettünk e héten. Ide iktatjuk őket:

I.

A Vasvármegyei Általános Tanítóegyesület Muraszombati Járásköre ez évi, sorrendben LXXVII. rendes gyűlését 1918. évi május hó 23-án délelőtt 8 órakor a muraszombati állami népiskolában fogja megtartani, melyre a kör tagjait és a népevelés barátait ezennel tisztelettel meghívjuk. Kérjük a tagok pontos megjelenését.

TÁRGYSOROZAT:

1. A legutóbbi közgyűlés jegyzőkönyvének a felolvasása.
2. Elnöki jelentés.
3. Mi fáj a tanítósnak. Előadó: Ferenczy József zsidáhegyi állami iskolai tanító.
4. Mi a tanító teendője a többtermelés terén. Előadó: Melich András rómafői állami iskolai tanító.
5. A számvizsgáló bizottság jelentése.
6. Indítványok.
7. Tisztujtás.

LIPPAY VENDEL s. k. VÉRTES SÁNDOR s. k.
a kör jegyzője a kör elnöke.

II.

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület 1918. évi május hó 23-án délelőtt 11 órakor a muraszombati állami népiskolában rendes közgyűlést tart, melyre tagjait és a járás magyarság minden barátját tisztelettel meghívja az alulírt elnökség.

A tanítók hivatalból tagok.

TÁRGYSOROZAT:

1. Titkári jelentés.
2. Pénztárnoki jelentés.
3. Indítványok.
4. Tisztujtás.

Dr. SÖMÉN LAJOS s. k. KOVÁTS ISTVÁN s. k.
titkár. ügyv. alelnök.

Mind a két beszámoló egy napra esik és a Tanítószög ülését nyomban követi a Közművelődési egyesület ülése.

A Tanítók Testületének és a Közművelődési egyesületnek Elnöksége külön is kéri ez uton az összes tagoknak és érdeklődőknek a szíves megjelenését. Külön meghívót mindenkihez eljuttatni nem tud, mert a postai közlekedés és papírhiány ennek akadályai, de így gátló körülmény az is, hogy a Vendvidék Közművelődési Egyesület tisztikara nagyon hiányos és szinte működő erők nélkül áll. A hová a rendelkezésre álló meghívók eljuthatnak voltak, azok el is küldettek. Az elküldést főleg a vidékre eszközölte az Elnökség. A muraszombatiakat és a közelben levőket pedig ezuttal és ez uton hívja meg avval a kérelemmel, hogy a meghívást tudomásul venni méltóztassanak.

A magunk részéről különösen fontosnak tartjuk, hogy akkor, mikor a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület ismét életjelt adott magáról — mert a háborus évek alatt és pedig 1914 óta ülést nem tartott, munkát ki nem fejtett hivatalos köntösből — az ülések jelentőségét tömeges megjelenésünkkel emeljük és a megszabandó munkaprogrammot jól megszabni igyekezzünk.

Az összes válaszfalak megszüntek és a háborus idők nagy tanulságait leszűrni, azokból okulni és azokon épülni kell. De egyben építeni is! Az idők különös jele, hogy éppen a napokban ütötte fel fejét a határonak a délszláv állam eszméje — ugyan kiszabadított gondolatban, újság-papíron és osztrák miniszteri enuciációban. Ez minket nem hagyhat érintetlenül daczára annak, hogy szeretjük hinni és megállapítani, ország-világnak azt kürtölni: hogy e járás nem vend, az szinmagyar, legatöbbi érzésében feltétlenül és talán nyelvében is vagy 60-70 százalék erejéig. Azonban a mostan épen tárgyalás alatt levő egyéb nagy kérdések és a lapunktól távol álló politikai világ jelenségei, meg a járásnak az érdekei parancsoló szükségessé teszik, hogy felismerjük létfelelőtlenségét, azt, hogy nekünk levetni és megszüntetni kell végre minden antagonizmust, ledönteni a válaszfalakat és teljesen egy táborban és pedig a magyarság táborában egyesülni. Félre a személyi hiúságokkal, félre a babonás előítélettel, félre a tárgyi akadályokkal, félre a

TARCA.

Charlotte.

Ira: Nagy Endre.

„Az Érekes Újság” eredeti tarcaja.

I.

Este tíz órakor érkezünk Párisba, de már jó éjjel volt, amikoróra elrakosgattunk minden ki hotelszobáinkban, amelyek oly parányiak voltak, mintha épen csak a széles, függönyös ágy keretül szolgáltak volna. A fűrészszerű utazás, a szédületes benyomások, és a rakosgatás bibelődő gondoljai után fáradtan ültem az ágy szélére. Aztán benézett hozzám a szomszéd szobából utitársam, a fiatal szobrász. Láttam elszontyolodásomat és mosolyogva kérdezte!

- Csalóddást érez, ugy-e?
- Bevallom, azok után, amiket...
- Oh, ezt mindenki érzi, a ki először érkezik Párisba. Az ember előtt már nem is földrajzi fogalom Páris, hanem valami bizonytalan ideál, valami határozatlan csillogás-villogás, amelynek ő maga sem tudja elképzelni a formáját. Nos, és aztán ideérkezik az ember és látja, hogy a ház

itt is csak ház, az utca itt is csak utca és a piszok itt is csak piszok. Hja, aki ideálról után tör, az ki nem kerülheti a csalóddást. Az utolért ideál már nem ideál többé, hisz éppen azért ideál, mert elérhetetlen...

Künn már csöndes volt az utca, csak egy-egy omnibusz robogott el néha. Elmerengve bámultam ki az ablakon az égre, amelyen szagatott formájú háztetők, furcsa kémények, kúrtók, padlás-ablakok körvonalai sötétlettek. A szobrász fölshajtott:

- Be vig életem volna itten, csak megtalálnám újra a régi feleségemet!
- A régi feleségét?
- Nos, igen, akit tavaly itthagytam.
- Csodálkozva néztem rá.
- De hisz ön nem említtette, hogy már feleséges ember!

A szobrász józúten fölcaogott.
— Hiszen nem is feleségesem, csak olyan montmartrebeli erőlköcsök értelmében... Charlotte-ról van szó, a kis munkásleányról, akivel egy évig éltem együtt, amikor először voltam itt.
— Ah! tehát afféle diák-szerelme?

— Igen, az. Egy napon találkoztam vele a festőakadémia előtt; a nővérét várta, aki modell

állott odabenn. Szóba elegyedtem vele és öt perc múlva megkötöttük a szent szerelmi frigyet. De édes Istenem, micsoda szerelem volt az! Este hatig a gyárban dolgozott, akkor aztán csinosan kiöltözve eljött az akadémia elé, hogy megvárjon. Együtt mentünk vacsorázni egy olcsó kis kocsmába, ahol két frankból kitéltett mindkettőnk vacsorája. Mindig jökdvű volt, ezer chansen tudott és sohasem kért ölelem semmit. Talán, ha pénzt adtam volna neki, kiszorult és megcsalt volna, de mert tudta, hogy szegény vagyok, mint ő, szeretett és hű volt hozzám.

Fölsóhajtottam:
— Sokat olvastam már rólok regényekben, versekben, de sohase hittem, hogy valóságban is megvannak.

— Ohó, jegyezze meg, hogy Párisról nem lehet tulzást írni. Egy embernek a fantáziája nagyon is szegény ahhoz, hogy tulzárnyalja, amit annyi generáció hordott itt össze. Akármit olvastam is Párisról, lassankint rá fog jönni, hogy mindez itt hatványozott mértékben meg van. És amiről maga azt hitte, hogy az valami kivételes csodabogár, meglátja, hogy az itt hétköznapi. Charlotte van itt ezer és ezer, és mind épp oly jökdvű, igénytelen, oly csinos és oly szerelme,

Tisztelettel kérjük az előfizetés szives megújítását.

lelkismereti és vallási kérdésekkel, félre a politikával és mindent odaadni és megtenni gazdasági, társadalmi és történelmi alapon a magyarságról, az édes magyar hazáért, a magyar muraszombati járásért, melyben mindenkinek egymást szerető és megértő jó magyar testvérek és önfeláldozó jó barátok kell lennie. Az akadályokat, ha valaki közöttünk még ilyeneket a háborús idők szenvedésének után ismer és tud, le lehet és le kell győzni, de nekünk tiszta kép és tiszta levegő kell.

Ebben akarunk élni és halni! S.

Levél járásunk társadalmához.

Ugy-e szokatlan dolog, mindjárt az egész járással levelezni, de csak ezután szerezhettek tudomást az alábbiakról.

Nem írok ám a világháborúról, a hőskál haláláról, a hadiszállítókról, hanem írok egy egyszerű néptanítóról. Ne tegyétek le csalódottan a »Tárogatót«, mert bebizonyítottam, hogy az én néptanító is egy nagy hős, egy művész, egy talpig ember.

Járásunk legszegényebb és legeludogottabb közsegéről és tanítójáról van szó. Ha oda akarnánk jutni, Péterhegyen kellene kiszállnunk és rossz hegyi utakon haladva, észre sem vesszük, hogy faluban vagyunk és ha kimentünk belőle, nem tudjuk, mikor hagyjuk el a falut.

Muraszombati járás helyi községe az, Gyanafa a neve és tanítója Darvas Ferencz. Ezt a nevet arany betűkkel kellene kiírni, mert falujában ő valóságos fogalomvá vált. 40 éven át dolgozik ő ott az Isten háta mögött csendesen és észrevétlenül. 40 éven át, egyforma lelkesedéssel ilyen eldugott helyen működni, nagy feladat.

Hogy Darvast ilyen jellemezem, elég, ha annyit mondom róla, hogy nála kötelelességtudásánál csak a szerénysége nagyobb.

Azt hinnéd, kedves olvasóm, hogy 40 évi működés után, egy görnyedhátú, öreg bácsi áll előtte, holott egy atlétalermeti, ifjakat is megszegényítő, egyenesestartású dalás ember még most is. Árcán a jó tanítókat jellemző, szelidég

és szerénység ül. Munkakedve 40 éven át sohasem hagyta el. Ma is éppen oly frissességgel dolgozik, nével is oktat, hogy példájával szolgálhatna Magyarországon fiatal tanító gárdájának.

Eldugott falujában, ha heteken át sem tanítana, senki ezért felelőségre nem vonná. De ő nem nézi az órát, hogy mikor van 8, hanem 7 órákor reggel már ott van a tanteremben, várva szeretettel növendékeit. Tanítás vége felé nem nézegeti az óráját, hogy mikor lesz már 4 óra, hanem sokszor 5 órákor is még ott van a gyermekei között.

Ilyen lelkiismeretes ember való ilyen félreeső faluba, ahol minden ellenőrzés nélkül, izzó hivatás-szeretettel lehetett csak ilyen gyönyörű eredményeket elérni. Könnyű ott, ahol vasut, villamosság, ipar és kereskedelem félig neveli már a népet, de nehéz ott az eldugott falucskában, ahol a tanító maga egy ezermester, akinek mindenhez kell értenie és mindent kell pótolnia.

Mint kiküldött iskolafelügyelő voltam a 40-ik vizsgáján, de mondhatom, hogy tanítványai oly folyékonyssággal és tiszta kiéjtéssel beszéltek magyarul, mintha tősgyökeres magyar iskolában lennének. De nemcsak a gyermekek, hanem a felnőttek is mind jól beszélnek és éreznek magyarul. Vajjon ki tette magyarrá járásunk eme legfélreesőbb faluját? Nemde Darvas Ferencz.

De nemcsak nyelvében és szívében lett magyarrá Gyanafa, hanem erkölcsi és anyagi téren is csodákat produkált ott Darvas.

Ha visszapiantunk 40 év előtti Gyanafára, ott erdön kívül borokafenyű termelt a mai szántóföld helyén. Ma dus gabonavetések mosolyognak a néző felé.

Lankás oldalain szebbnél szebb gyümölcsfák díszlenek. A régi szegényes kunyhók eltűntek s helyettük cserépfalvát fedett házak büszkélkednek a virágos fák közül. A mi derek bindseinknek szép gazdasági épületeik is vannak. Bennik szép nyugati fajta tehének kérődzének s nem, mint régen, a kecskénél valamivel nagyobb borzderes.

Konyha vagy virágkertet Gyanafán még képen sem lehetett látni. Ma minden gazdának van konyhakertje. Házeltölti kis virágkertekben pompázó

virágok, már mesziről barátságosan integetnek az érkező felé. A kertészkedés, főzés, sütés és varrás titkaiba a derek tanító jószágos neje vezette be Gyanafa anyáit.

Erkölcslig is teljesen átalakult Gyanafa népe. Ma szelidlelkű, józanéletű és munkaszerető nép lakik ott.

Hát nem művészt, nem csodatétel Gyanafa népet magyarrá, munkaszeretővé, erkölcsössé és körülményekhez képest jómódúvá tenni?

Vajjon ki alakította át ilyenre Gyanafa népet?

Egy szerény, hivatását szerető, magyar néptanító negyvenévi kitartó és odaadó munkálkodásának a gyümölcse ez az áldásos átalakulás. Ő tette magyarrá, ő tette a viszonyokhoz képest, jómódúvá és erkölcsössé közsegének népet. És ha járásunk minden tanítója az ő nyomdokain halad, akkor a mi derek bindseink házaiban állandó tanyát lát a boldogság és melegezés.

Hiszem, hogy »Tárogatónk« nyájas olvasói éppen olyan jó szívvel szeretek tudomást Darvas Ferencz érdemű munkálkodásairól, mint a milyen jó szándékkal én ezt önökkel közöltem. Elvégre saját járásunk községének a felvirágzásáról van szó. Adjon az Isten sok Darvas Ferenczet járásunk s így édes magyar hazáknak.

Egy iskolafelügyelő.

H I R E K.

— **Kitüntetés.** A legfelsőbb hadvezetőség Péterka János 19-ik honv. gy. ezredbeli szakaszvezetőt az ellenséggel szemben tanúsított önfeláldozó és különösen bátor magaviseletéért a nagy ezüst vitézségi éremmel tüntette ki. Péterka korábban már megkapta a kis ezüst, bronz vitézségi érmeiket, valamint a Károly csapatkeresztet. Érhető büszkeséggel tölti el a szülőket, hogy fiuk ennyi diésőséget szerez nevüknek, de méltán lehet rá büszke szülőföldje is, hogy a haza védelmére küldött gyermekei az első helyen is a legelső, a legjelesebbek közé küzdik fel magukat.

vágyó... Hanem azért úgy érzem, hogy az én Charlotteom mégis csak a legkülömb volt valamennyi között...

— És hogyan vált el tőle?

— Galádul, becstelenül! Egyszerűen becsomagoltam és még csak egy levelet se hagytam neki hátra. Este, rendes szokás szerint, várt az akadémia előtt, aztán azt hitte, hogy beteg vagyok és feljött a lakásomra. Itt aztán mindent megtudott.

— No, ezt bizony nem valami szépen csinálta!

— Persze, hogy nem! De hát tehettem-e másképp? Az én időm letelt Párisban, vissza kellett utaznom és a bucsu nagyon is siralmas lett volna... Higgye el, így volt még a legjobb.

— Az ám! Önök!

— Meg neki is. Ő talán sirt aznap, sirt másnap is és elfelejtette a kis bolond, hogy egy múlt évben épp így sirt és a jövő évben épp így fog majd sírni, amikor majd új szerelmé itt hagyja...

Talán az is valami magyar fiú lesz, vagy talán svéd, vagy brazilai, vagy ausztráliai... mit tudom én? A Charlotte-ok barátságos viszonyban élnek mind az öt világrésszel. Nekik nem kell sok az életben, csak egy tisztes vanília-krém a kurtakorcsmában, néhány új chanson és egy forraszeji bohém, akinek vidám szegénysége az ő életük egyetlen költsége...

A kis hotel-szoba, a Montmartre házának romantikus árnyékei, fölötté hangulatossá tették a visszaemlékezéseket. Úgy éreztem már, mintha

benne élnek valami kedves Musset-dalban. A szemem kezdett lecsuklódni, a felkemet megszállotta az álmos zibbadás és a szobrársz ásitozva mondta:

— Aj-haj! Jó volna, ha megtalálnám!... No de jóéjszakát. Ránk fér az alvás a hosszú utazás után!

— Jóéjszakát!

És ez éjjel, ott, a párisi függönyös ágyban, Charlotteről álmodtam.

II.

Harmadnap, ebéd közben, örövendé mondta a szobrársz:

— Képzelve, kívül találkoztam ma felelőt; — Charlotte nővérével. Még mindig az akadémia-ban áll modellt és nagyon meglepődött, amikor meglátott. Elmondta, hogy Charlotte mennyit sirt utánam és alaposan leszidott, hogy miért hagytam ott olyan csúfosan. En persze fűt-fűt összehazudtam és a vége az lett, hogy a legjobb barátságban váltunk el. Megígérte, hogy ma este hat órára elküldi Charlotte-ot hozzám.

Hörpintett a vörösborából és jókedvűen fölkiáltott:

— Teringette! Charlotte tehát visszajött! Hej, be pompás vig életünk lesz megint!

Bevallom, irigykedtem a szerencsés képére és szinte megőrültem, hogy egy kissé megront-hatóm a jökevédy!

— És hátha valami szcenét csinál majd!

— Ej dehogy! Ön ugyan nem jól ismeri ezt a fajtát, mondhatom! A Charlotte-ok nem bosszúállók, mindig jókedvet, még a sirásuk is kacagás. És az ő haragjuknak nincs memóriája...

De azért, úgy látszik, mégis csak szegyet ütött a fejében a megjegyzésem, mert kis idő múlva elgondolkozva mondta:

— Ámbár, nem fog ártani, ha majd ön is bejön a szobámba délután. Legalább végig fogja nézni a viszontlátást és meg fogja ismerni Charlotte-ot. Majd megírtel, hogy tuloztam-e.

Egész délután izgatottan lestük az ajtót. Amint közeledett az este, a szobrársz egyre jobban elvesztette a bizalmát. Fanyar mosollyal mondta:

— Alig hiszem, hogy eljön. Elvégre is, be kell valónom, hogy bolond volna, ha eljönne azok után, akik ketőnk között történtek.

De pontban hat órákor gyöngye kopogás hallatszott az ajtón és Charlotte belépett a szobába. Mőhon szemügyre vettem, már annyira a gyöngye gyertyafényénél lettem.

Nos, a szobrársz hazudott. Charlotte bájosabb volt mindannál, amit ő mondott róla. Részletenként talán nem is találtam volna szépeket, de így, magavarrta ruhájában, kis kabátkájában, amelyből kecsesen látszott ki a fehér blúz, szépséges formájú kalapjában, amelyet ő maga formált, néhány segítségével, hajával, amely merészen rákanyarodott a homlokára, egész a szeméig, fölötté bájos volt.

— **Kettős családi ünnep.** Kühr János és neje battyándi vendéglős, Gizi leányát folyó hó 23-án délután 6 órakor vezeti oltárhoz Sostarecz János, Ilonka leányát pedig ugyanakkor Kühr István.

— **Postai értesítés.** A muraszombati postahivatalban növéndéki felvételi 14—18 éves nagy polgártól végzett jobb házból való fiu vagy leány.

— **Halálozás.** Néhai Lanscsák József volt városbíró családját ismét súlyos csapás érte. Lanscsák Viktor hosszas betegség után 19 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 10-én d. u. 3 órákor volt nagy részvét mellett.

— **Vesztett kutyák garázdalkodása.** Minden eddigi hatósági intézkedés úgy látnék nem vezet célhoz és a vesztett kutyák továbbra is szedik áldozataikat. A közelmúlt napokban ismét három egyént mart meg egy eb, miért is kérjük a hatóságot, hogy a legerélyesebb intézkedésre szánja el magát. Ma már ott tartunk, hogy félve kell ki-mozdulni a házból, mert nem tudhatjuk, hogy hol vár ránk a rettenetes veszély. Muraszombatban még fokozza a bajt, hogy még a jelen viszonyok között is sokan vannak, kik alig respektálják a hatóság azon rendelkezését, hogy a kutyákat lánczton tartsák.

— **Paurics Máté.** muraszombati festő, az olasz hadifogásból írt levelben kéri a nagyközönség szíves pártfogását. Megbízható segéde által elvállal mindennemű szobafestést és mizolást.

— **Orgonák rekvirálása.** Erre rá került a sor. Az egyházmegyei hatóságok az erre vonatkozó kormányrendeletet a megfelelő instrukcióval most küldötték szét. Csak az orgona homlokzatában látható, akár zengő, akár néma ősnipok rekvirálhatók. És tán ezek mégis rábugják a már egész valónkat átható békét!

— **Örizzük meg hosi halált, saját kedveseink emléket!** A hosszú háboru, sajnós, majd minden családból kiragadott egy-egy hosi halált halt kedves hozzátartozót, kinek emlékre szívesen áldoz mindenki. Hosi halált halt hozzátartozója arczképét mindenki kegyelettel őrzi s annál szíveseb-

ben teszi ezt, ha egy alkalmas, díszes, a lakást is díszítő fényképtartó keretbe helyezheti a dicső halált halt hős arczképét. E keretbe bármilyen meglevő arczkép elhelyezhető, s díszes, szép kivitelével (fekete moiret alapon, ezüst nyomással) a megható gyász ünnepélyes jellegét viseli magán. Kapható: Balkányi Ernő papirkereskedésében Muraszombat.

Ne feledkezzünk meg a kórházainkban ápolt sebesült katonákról!

Közzgazdaság.

Kapalások idején.

Az áprilisi esőzések kedvező hatása mellett jelentkeznek már az áldásos esők hátrányai is. A föld megkergesedett és milliónyi gyom titott rajta tanyát. A föld lérgének megtörése, a gyomok irtása a most következő első kapalásoknak sürgős-nél sürgősebb feladata.

Egy napot sem szabad késnünk az első kapalással. Hogy minél gyorsabb munkát végezhessünk, különféle kézi és fogatos eszközök is segítségül hívunk. A közönséges fogas burgonyánál, kukoricánál kitünő szofogatót tesz. Továbbá egy a kézi, mint a fogatos weederek, amelyek a többször egymásután ismétlődő sekély munkához — különösen lazább talajon. — ideális eszközök mindaddig, míg a veteménynek magasra nyult szára használatukat meg nem akadályozza. Sekély kapaláshoz leginkább ajánlható kézi eszköz a kerekcs tolokapa.

Ezzel egy munkás 10 munkaóra alatt $\frac{3}{4}$ — 1 holdat is megkapálhat. Különösen alkalmas bab, borsó, répa, mak stb. kapaláshoz. Azért a szélesebb sorokba vetett növényeket is lehet vele porhanyítani, pl kukoricát paradicsomültetést stb., de a sorközöket ez esetben 2—3-szor kell megjárítani. Még gyorsabb, de persze tökéletlenebb munkát végeznek a fogatos eszközök.

Az első kapaláshoz leginkább valók a sekélymunkát végző többsoros kapák. Ezek közül a legjobb újabb típusok az u. n. Laas-féle kapák és az ehhez hasonló gyártmányok, amelyek pontosan be lehet állítani a vetéssorokhoz és hiba nélkül lehet vezetni, mint a vetőgépet.

Egy ilyen gép egyszerre 4—6 sort kapál és naponként elvegez 6—7 kat. hold területet. Persze egy-egy keskeny csík a növényesorok mellett kapálatlan marad. Ezt hamarosan kézzel kell megporhanyítani és a növények között jelentkező gyomokat kiirtani.

Palántaültetés. Április vége, május eleje az az időszak, amikor a legtöbb palántát ültetik ki a szabadba. Szántóföldön a dohányt, kertben a hagyma, zeller, ősi kelkáposzta, kalarab, paradicsom, paprika-palánták ilyenkor kerülnek kiültetésre. A palánta rendszerint egy 6 hetes korában legalkalmasabb a kiültetésre. Természetesen ez nagyon függ az időjárástól is. A palánták kiültetéséhez lehetőleg borult időt válasszunk. Legjobb ha a föld egy megelőző esőtől nyirkos. Ha az ültetés után eső kap a palántás, ez biztosítja a megeredést, de azért az ültetésnél még esős időben sem szabad elmulasztani a beöntést. Ez éppen olyan fontos az ültetésnél, mint az, hogy a palánta gyökereit ültetésnél el ne görbítsük, össze ne csomozzuk, de azért ültetésnél a föld szorosan a gyökerekhez simuljon. Erre való az ültetőfa, melylyel a földet a gyökérhez szorítjuk, továbbá a beöntés, melylyel a földet a gyökérhez iszapoltjuk. A hosszú, vékony gyökereket kissé be kell kurtítani, különben nem leszünk képesek helyesen elültetni. Zellernél, hagymánál, pórnál a palánta zöld részeit is kissé visszacsipjük.

Szerkesztői üzenet.

N. N. Névtelen levél alapján nincs módunkban ily kényes kérdéssel foglalkozni. Ha jogos panaszja van tessék nyíltan fellépni.

A szerkesztésért felelős: **Scheibner Aladár.**

Izgatottan lestem a drámai jelenetet, de semmi sem lett belőle. Egyenesen odaborult a szobrász nyakába és boldogan sugta:

— Mon ami!... Csakhol visszajöttél!

Fesztelenül csókolgatta, mintha nem is lettem volna a szobában, aztán kedves duzzogással mondta:

— Csúf volt ám tőled, hogy úgy megszöktél! Óh, mennyit sirtam aznap!... No, de most megint a régi leszel, nemde? Ma este együtt ebédelünk! Ugy mint azelőtt!

Levette a kabátját, azután kinyitogatta a szekrényeket. Sorra nézte a ruhát, a fehérneműt: mindent átragosgatott új rendbe és nagyon megörült, amikor észrevette, hogy egy kabatról hiányzik a gomb. Nem teketóriázott sokat, a blúza redőiből tít húzott elő és rávarrta. Egyszerre melegebb, otthonosabb vált a kis hotel-szoba és a családasságából magannak is loptam egy keveset.

Hatam aztán az ebédnél mutatta meg igazán Charlotte, hogy mit tud. Fejedelmi fesztelenséggel állt az asztalfőre a kis vendéglőben, ahol munkások, diákok, kocsisok ették egyfrankos ebédjüket és pompás étvágygal szüresölgette az osztrigákat. Közben pedig szüntelenül csacsogott, oly könnyed bájjal, mintha hercegi szalonban nevelkedett volna. Ebéd után a szobrász jókedvűen indítványozta:

— Menjünk a cabaretba, muzsikát hallgatni!

De Charlotte szomorúan viszonozta:

— Ma már nem lehet... Haza kell mennem.

— Mi az ördög? Hát nem maradsz velem?

— Nem, édesem. Majd holnap. Ma okvetlenül haza kell mennem.

A szobrász kelleetlenül csettintett az ujjával.

— Teringette, ez kár!... De holnap eljössz mi?

— Igen, édesem, okvetlenül eljövök és veled maradok. Várj rám hat órákor.

Ott, a népes utcán, hevesen megölelte, megcsókolta a szobrászt és a lelkére kötötte, hogy biztosan várjon rá hat órákor. Aztán fölkapta takarosan a szoknyáját és apró kocsis léptekkel eltipteget.

Odahaza eléggően kérdezte tőlem a szobrász:

— Nos, milyenek találtad?

— Bájjos! Roppantul bájjos! Ön valóban irigylésemelőtő fickó!

— Hehe! Meghiszem azt! Hát még ha itt maradt volna!... Node sebai, majd holnap! Ez aztán szép élet lesz: jó ebéd, aztán befutott kis szoba és egy ilyen párisi szerető!... A szultánnal sem cserélnek...

Szinte megharagudtam rá, úgy fitogtatta a boldogságát. Mintha csak iriggyé akart volna tenni. — pedig hát irigye voltam már anélkül is!

Másnap délután hallgatagon ültünk a szobában. Nem beszélünk, de tudtuk jól, hogy Charlotteira gondolunk mindketten. Végre én jéleken meg-szóvaltam:

— Talán vennék egy kis virágot, hogy föld-düszítsük a szobát. Illenek.

— Ördögöt! Ezeket a kis párisiakat nem szabad elkényeztetni. Csak adj ragacszkodnak az emberhez, amíg gyöngödséget nem látnak... Meglássa, majd meg ő fog hozni virágot, hehehe. Ismeri kell ám őket!

Kínos lasussággal teltek a percek; úgy éreztem már, mintha az én randevum lett volna. A szobrász ugyan azt a hidegvérűt, de látszott rajta, hogy mennyire türelmetlen ő is.

Fel hat órákor levelet hozott be a hotel-szoba. A szobrász elolvasta, aztán átadta nekem:

— Itt van, olvassa el. Érdekes!

Ime, ez volt a levél:

— Kedves barátom, sajnós, nem jöhettek el ma, sem holnap, sem soha többé, mert már egy év óta van egy barátom, akit épp oly kevéssé akarok megcsalni, mint ahogy téged nem csaltalak meg soha. Bocss meg, hogy mégis fölkerestelek tegnap, de azt akartam, hogy érezd te is azt, amit én annyiszor megsírttam: hogy mi az, amikor az ember elhagyják. — Eg led, Charlotte.

Összenéztünk némán, busan. Aztán a szobrász fölkaogott. Nagyon kínosan ért az a cinikus kacagás és megbotránkozva kérdeztem tőle:

— Mit kacag?

— Azt, hogy a mult héten Pesten, egy orfeumban hallottam egy irgalmatlanul rossz kuplé énekesnőtől ezt a refrént: »S amit az ember elveszített, azt megbecsüli igazán!...« Akkor azt hittem, hogy nagyon buta nótá!...

Magyar felirással ellátott képek.

Muraszombat, 1918. vasárnap, május hó 12-én

MOZGÓ SZÍNHÁZ

MURASZOMBAT.

Vasárnapi műsor:

1. Csalódvá. Dráma 4 felvonásban.

Szünet.

2. Szivacsok. Term. utáni felv.
3. A makranczos hölgy. Vigjáték.
4. Adolár, a nögyulótó. Bohózat

Az előadást egy kitünő hangú óriási nagy gramofon kíséri.

Felsőpáholy 2.50 K Alsópáholy 2 K.

HELYARAK: Zártszék 1.50 K. I. hely 1 korona.
II. hely 60 fill. III. hely 40 fillér.

Kezdeté délután 3 órakor és este 1/2 8 órakor.

Tisztelettel

DITTRICH GUSZTAV
tulajdonos.**A t. Vendéglős uraknak**figyelmükbe ajánlom, hogy a
legjobb minőségű s legszebb**papír-szalvétát**

legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő Muraszombat.

35 dekás
tábori dobozok
kaphatók
Balkányi Ernőnél
Muraszombat.

VIZSGALAPOKmagyar, egyvonalas és németvonalú
Kapható: Balkányi Ernő könyv-
és papirkereskedésében Muraszombat.**VIGYÁZZON**

egészségére!

Megbízható és jóminőségű nikotinmentes
cigaretta-hüvelyeket
csakis BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papirkereskedésében Muraszombatban szerezhet be.

Könyvujdonságok a megjelenség után
azonnal kaphatók, ugyancsak Olesó Jókai — Modern Könyvtár — Magyar Könyvtár — Ifjúsági iratok — Gyermekek képes és mesekönyvek raktáron nagy választékban. — Balkányi E. Muraszombat.

VASVÁRMEGYE
LEIRÁSAnépszerű füzetcse iskolai és magán célra,
a vármegye több iskola III. osztályába
bevezetett tantárgya. ára 40 fillér. Kap-
ható BALKÁNYI ERNŐ könyv- és papir-
kereskedésében, Muraszombatban.**Iparosok! Kereskedők!**

Ingyen hirdetés

Fizessen elő a „Muraszombat és Vidéke“
hefti lapra,melyben — egy felévi előfizetés után
5 korona — a cég nevét, helyét és fog-
lalkozását ingyen közli.Cím: Muraszombat és Vidéke kiadóhivatala
Muraszombat.**Pergamentpapír**befőtt bekötéséhez. elsőrendű minőség.
Kapható: BALKÁNYI ERNŐ könyv- és
papirkereskedésében MURASZOMBAT.

Rendelje meg lapunkat a harcitérén
levő férje, fia, testvére,
rokona stb. részére. Nagy örömet szerez nekik.
Lapunkat a tábori posta rendszeren kézbesít!

Előfizetőnk ingyenes
hirdetés-rovata.**Ipar és kereskedelem.**Előfizetőnk ingyenes
hirdetés-rovata.**HELYBELIEK:**ASCHER B. és FIA fűszer-, festék-, csemege-,
liszt-, vetemény-magvak, ugyancsak üveg-
és porcellánkereskedése. Férfi és női cipő
raktár. Vesz mindenféle gabonát.

ANTAUER JÓZSEF bábsütő és mézeskalácsos

BENKÓ JÓZSEF Szállódája az „Elefánt”-hoz.

DOBRAI JÁNOS nagy vendéglője

BOROS BENŐ kávéháza.

CZIPOTT MIKLÓS férfi- és női cipipész.

DICK SÁNDOR sajtgyáros.

FÜRST A. és FIA fűszer-, festék-, csemege-,
liszt-, vetemény-magvak, ugyancsak üveg
és porcellánkereskedése.HEKLIKS ISTVÁN vas- és fűszerkereskedése
Muraszombat. Lendva utca.KR. HIRSCHL divatruház. Legolcsóbb be-
vásárlási forrás. Fő utca.HEIMER IGNÁZ deszka-, faszén-, mész-,
cement- és vegyeskereskedése Lendva-utca.

HALBARTH HENRIK vendéglős.

KEMÉNY MÓR „Korona” kávéháza.

HIRSCHL ANNA fűszer kereskedése és kész férfi
ruharkáptára a vasút állomás mellettPLAGSEK VENCEL órás és aranyműves
Muraszombat.KARDOS JÓZSEF vaskereskedő, szecsavágó
gépek árusítása

NÁDAI JÓZSEF

bornagykereskedése, Gróf Szápáry-utca.

KÖLOSSA JÁNOS férfi- és női cipipész.

FLISZÁR JÓZSEF vendéglős.

KOHN LIPÓT fűszerkereskedő, deszka, mész,
cement és eternit pala árusítás.KOFJACS FERENCZ épület- és műlakatos
kerékpar javító.NEMECZ JÁNOS vaskereskedő, nagy raktár
varrógép-, kerékpar és gazdasági gépekben

POLLAK JÓZSEF pékmester. Templom-utca.

FLISZÁR JÓZSEF épület- és butorasztalos,
Motorerőre berendezett műhely.

PÉTERKA FERENCZ vendéglős

PÁLFI ISTVÁN kovácsmester Lendva-utca.

RATKOL TIVADAR gőztéglagyára.

RITUPER ALAJÓ épület- és műlakatos,
kerékpar-, mérleg és fegyverjavító műhely.

SIFTAR LAJOS gőzmalom tulajdonos.

TURK JOZSEF vendéglős Templom-utca.

URSZULESZKU PÉTER uri és női fodrász.

VIDÉKIEK:BRANDSTEIN ISTVÁN kéményseprő-mester
Szombathely.

GROSZ SAMU vendéglős Urdomb.

SIFTAR ISTVÁN vendéglős Pálmafa.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Lendvanemesd.

HAHN HERMAN vegyeskereskedő Bodóhegy.

HIRSCHL LIPÓT vegyeskereskedő Kőhidán.

KÜZMICS MÁTYÁS vendéglős Battyánd.

KOUSZ ANTAL vendéglős Bpest VII. Sip-u. 5.

KÜHAR ISTVÁN vendéglős Mezővár.

KÜHAR JÁNOS vendéglős Battyánd.

KÜHAR ISTVÁN vendéglős Markusházán.

OBÁL SÁNDOR vendéglős Bodóhegy.

SAVEL JÁNOS vendéglős Kisszombat.

STIVÁN FERENCZ vendéglős Kőhida.

SIFTAR MIHÁLY vendéglős Sűrűház.

SOMMER JOZSEF vendéglős Felsőlendva.

VEZÉR JÓZSEF vendéglős Mártonhely.